A4_ANASTASH_2010 16-03-10 11:57 Σελίδα2

Τύποις: Cassoulides masterprinters

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗι ΕΟΡΤΗι ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

- 2010 -

A4_ANASTASH_2010 16-03-10 11:58 Σελίδα4

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ,

ἐλέῳ Θεοῦ, ᾽Αρχιεπίσκοπος Νέας ᾽Ιουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου.

Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι τῆς ῾Αγιωτάτης ᾽Αποστολικῆς ᾽Εκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἡ χάρις καί ἡ εὐλογία τοῦ ἐνδόξως ἐκ νεκρῶν ᾽Αναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ μετά πάντων ὑμῶν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Χριστός ᾽Ανέστη»!

Τό σκάνδαλο τοῦ Σταυροῦ διαδέχεται σήμερα ὁ θρίαμβος τῆς ᾽Ανάστασης. Τή σιγή τοῦ δέους, πρό τοῦ *«ὡς σκύμνου λέοντος»* ὑπνώσαντος Κυρίου, διακόπτει σήμερα ἡ στεντόρεια ἰαχή τῆς νίκης. Ὁ *ζωαρχικότατος* νεκρός, *«τοῦ ῞Αδου τήν ἄπληστον γαστέρα ρήξας»*, ἐξήστραψε ζωήν καί τήν *«ἀνάστασιν ἐβράβευσε τῷ βροτείῳ φυράματι»*. Γι᾽ αὐτό καί *«῞Αδης στενάζει καί θάνατος ὀδύρεται καί κόσμος ἀγάλλεται καί πάντες συγχαίρουσιν»*.

᾽Αφοῦ συμπορευθήκαμε καί ἐμεῖς μέ τόν Χριστό στά ῾Ιεροσόλυμα καί ἀφοῦ βιώσαμε τήν ἀγωνία τῆς Γεθσημανῆ, τήν ὀδύνη τοῦ Σταυροῦ καί τήν πικρία τοῦ θανάτου, ἐνωτιζόμαστε ἤδη τά Εὐαγγέλια τῆς χαρᾶς.

῾Η ᾽Εκκλησία, προβάλλουσα γιά δύο χιλιάδες χρόνια τήν ᾽Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ, δέν προσφέρει ἐπιστημονικές ἀποδείξεις τοῦ ὑπερφυοῦς αὐτοῦ γεγονότος. Καλεῖ ὅλους, μέ τήν προτροπή *«ἐξέρχεσθε οἱ πιστοί εἰς τήν ᾽Ανάστασιν»*, σέ βιωματική ἐμπειρία του. Τά ὑπέρλογα γεγονότα προσεγγίζονται μέ τήν πίστη. Καί ἡ πίστη δέν ἐπιδέχεται ἐπιστημονική τεκμηρίωση. Μάρτυρες τῆς ᾽Ανάστασης οἱ ᾽Απόστολοι, οἱ Μυροφόρες γυναῖκες, ἡ πρώτη ᾽Εκκλησία, ἀφοῦ συναναστράφηκαν μέ τόν Χριστό, μετά τήν ᾽Ανάστασή του, καλοῦν καί ἐμᾶς σέ μιά τέτοια ἐμπειρία τῆς ᾽Ανάστασης. Μιά ἐμπειρία, πού θά μᾶς βοηθήσει νά συνειδητοποιήσουμε τήν παλιγγενεσία, πού ἔφερε στόν κόσμο τό μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο ἱστορικό αὐτό γεγονός.

Μέ τήν ᾽Ανάστασή του, ὁ Χριστός *«ὠδοποίησε πάσῃ σαρκί τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν»*. Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ εἶναι καί νίκη ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κατά τοῦ θανάτου καί τοῦ ῞Αδη. Τό δέσμιο θάνατο καί τόν ῞Αδη καταπατεῖ ὄχι μόνο ὁ Χριστός, ὅπως παραστατικά εἰκονίζεται στήν ὀρθόδοξη εἰκονογραφία, ἀλλά καί ὁλόκληρο τό συνανιστάμενο γένος τῶν ἀνθρώπων. Μέ τήν ᾽Ανάσταση πραγματώνεται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: *«᾽Εγώ ἦλθον ἵνα ζωήν ἔχωσι καί περισσόν ἔχωσιν»* (᾽Ιω. ι΄, 10).

Ἡ ᾽Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ κατέστη, ὕστερα, καί τό θεμέλιο τῆς αἰσιοδοξίας, τῆς δημιουργικότητας καί τῆς ἐλπίδας στήν παροῦσα ζωή. Μέ τήν ᾽Ανάσταση, ὅλα, ὅσα συμβαίνουν στόν κόσμο τοῦτο, παίρνουν ἄλλη διάσταση. Οἱ θλίψεις ἀντιμετωπίζονται ὡς παροδικές. Τό βάρος τῶν καθημερινῶν δεινῶν μας, πού προέρχονται ἀπό τήν ἀδικία, τούς κατατρεγμούς, τήν ἀσθένεια καί τίς στερήσεις, ἐλαφρύνεται μέ τήν ἐλπίδα καί τήν προσδοκία τῆς αἰώνιας ζωῆς. Οἱ χαρές τοῦ κόσμου τούτου καθαγιάζονται καί βιώνονται ὡς πρόγευση τῆς αἰώνιας χαρᾶς.

Δῶρο τῆς ᾽Ανάστασης τοῦ Χριστοῦ εἶναι καί ἡ συγγνώμη, πού ἀνέτειλε ἀπό τόν τάφο, ἡ ἀγάπη καί ἡ συγχώρηση τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο, πού καλεῖ καί σέ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρός τό συνάνθρωπο. Μέσα στήν ἀτμόσφαιρα τῆς νίκης, τῆς χαρᾶς καί τοῦ φωτός, πού ἀνέτειλε ἀπό τόν τάφο καί διεχύθη σέ ὅλο τόν κόσμο, δέν ἔχουν θέση μικρότητες καί μνησικακίες, μίση καί πάθη. Ἡ ᾽Εκκλησία προτρέπει σήμερα ὅπως *«συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καί ἀλλήλους περιπτυξώμεθα»*.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

῾Ο *«πάντες οἱ θανάτου κέντρῳ πληγέντες ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονοῦνται»*, διά τῆς ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου, πολύ περισσότερο νιώθουμε τό σκίρτημα τῆς νέας ζωῆς ἐμεῖς οἱ ῞Ελληνες τῆς Κύπρου, πού ζοῦμε *«ἐν τοῖς μνήμασι»* τῶν ἐθνικῶν θλίψεων καί τῶν ποικίλων συμφορῶν τῆς πατρίδας μας γιά τριανταέξι, σχεδόν, χρόνια. Καί τό σκίρτημα τοῦτο ἐπιτάσσει ἀνασύνταξη δυνάμεων, ἐπανακαθορισμό στόχων, ἀφύπνιση συνειδήσεων.

῞Ενας ψευδεπίγραφος ρεαλισμός, πού καλλιεργεῖται, δυστυχῶς, ἐδῶ καί καιρό στήν πλευρά μας καί πού παρουσιάζει τή διεκδίκηση τῶν δικαίων μας ὡς πρᾶγμα ἀνέφικτο, ὁδηγεῖ τό λαό μας σέ σύγχυση. Τό πλασματικό δίλημμα «μιά, ἐκ τῶν πραγμάτων, θνησιγενής λύση, ἤ διχοτόμηση», καθώς καί οἱ ἐκφοβισμοί περί *«τελευταίας εὐκαιρίας»*, μᾶς ἐγκλωβίζουν σέ ἀδιέξοδα, πού μόνο τήν Τουρκία ὠφελοῦν. Ὁ ραγιαδισμός καί ἡ ἀψυχολόγητη ἐπανάληψη, ὅτι *«ἡ λύση θά εἶναι ὀδυνηρή»*, ἐμπεδώνουν στό λαό ἕνα αἴσθημα ἡττοπάθειας, πού ὁδηγεῖ στήν ἥσσονα προσπάθεια. Ἡ ἀνοχή σέ μεθοδεύσεις, πού ἀποψιλώνουν τήν κυριαρχία τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καί ἀναβαθμίζουν τό ψευδοκράτος, ἀπεργάζεται τόν ἐθνικό ἀφανισμό μας. Κάναμε λάβαρο τοῦ ἀγώνα μας τίς πρίν ἀπό λίγο καιρό τουρκικές θέσεις καί δέν ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό προάγουμε τόν τελικό στόχο τῆς Τουρκίας, πού εἶναι ἡ τουρκοποίηση τῆς Κύπρου.

Ἡ συμπεριφορά αὐτή, ὅμως, συνιστᾶ ὑποταγή στή φθορά καί στό θάνατο, παραπέμπει σέ δικαιοσύνες ῞Αννα καί Καϊάφα καί σέ ἐξουσίες Ποντίου Πιλάτου καί Τιβερίου Καίσαρος. Μένει στή θεολογία τοῦ τάφου, στόν πρό τῆς *«μιᾶς τῶν Σαββάτων»* χρόνο. Μά ἡ ᾽Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ, στήν ὁποία μᾶς εἰσάγει ἡ σημερινή *«κλητή καί ἁγία ἡμέρα»*, ἐπαγγέλλεται λύση τῆς φθορᾶς, κατίσχυση τῆς ζωῆς, ἐπικράτηση τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας καί ὅλων τῶν ἄλλων πανανθρωπίνων ἀξιῶν.

Καλούμαστε σήμερα νά φανοῦμε ἄξιοι της χριστιανικῆς *«κλήσεως ἐν ᾗ ἐκλήθημεν»*, ἀντάξιοι καί τῶν ῾Ελλήνων προγόνων μας. Εἶναι καιρός νά ἀξιοποιήσουμε τήν ἔνταξή μας στήν Εὐρώπη. Δέν εἴμαστε Εὐρωπαῖοι δεύτερης κατηγορίας, ὥστε μόνο ἐμεῖς νά μή δικαιούμαστε ὅ,τι δικαιοῦνται ὅλοι οἱ ἄλλοι. Εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη, νά ἐπανατοποθετήσουμε τό πρόβλημά μας ὡς πρόβλημα εἰσβολῆς καί κατοχῆς. Νά ἀγωνιστοῦμε γιά ἀπελευθέρωση, καί ὄχι γιά μιά ὁποιαδήποτε *«ἐπανένωση»*. ᾽Αν ἐμεῖς δέν ἀγωνιστοῦμε μέ σθένος, κανένας δέν θά ἐνδιαφερθεῖ, αὐτοβούλως, γιά μᾶς. Προτρέπουμε, ὡς ἐκ τούτου, καί τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί τήν πολιτική ῾Ηγεσία ὅπως ἐνωτισθοῦν τή φωνή τοῦ χρέους, πού προέρχεται ἀπό τήν ὑπερτρισχιλιετῆ ἑλληνική ἱστορία μας καί τή δισχιλιετῆ χριστιανική πορεία μας, καί μή ἐνδώσουν σέ δυσκολίες καί πιέσεις.

Μέ τίς σκέψεις αὐτές, καί μέ τήν ἀγωνία γιά τήν πορεία τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος νά μή μᾶς ἐπιτρέπει νά ἀφεθοῦμε πλήρως στήν ἀναστάσιμη χαρά, ἀπονέμουμε σέ ὅλους τήν πατρική εὐλογία μας καί ἀπευθύνουμε τό χαιρετισμό τῆς ἀγάπης μας. Στέλλουμε μήνυμα ἐλπίδας καί ἐγκαρτέρησης στούς πρόσφυγες, στούς συγγενεῖς τῶν ἀγνοουμένων μας καί στούς ἡρωϊκούς ἐγκλωβισμένους μας.

«Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου», ᾽Εκεῖνος ὁ ὁποῖος *«ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ»* (᾽Αποκ. στ΄, 2), εἴθε νά καθοδηγεῖ ὅλους, λαό καί ῾Ηγεσία, στήν πορεία τοῦ χρέους καί τῆς εὐθύνης.

῾Ιερά ᾽Αρχιεπισκοπή Κύπρου,
῞Αγιο Πάσχα 2010.

Διάπυρος ἐν Χριστῷ ᾽Αναστάντι εὐχέτης

† ὁ Κύπρου Χρυσόστομος

ΣΗΜ.: Οἱ ᾽Εφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνάγνωση τῆς ᾽Εγκυκλίου μετά τό ἑωθινό Εὐαγγέλιο καί τό «Χριστός Ἀνέστη» καί ὁπωσδήποτε πρό τῆς μεγάλης συναπτῆς, στήν ἐξέδρα, ὅπου θά τελεσθεῖ ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀνάστασης.